

Sygn. akt II AKa 112/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marek Motuk

Sędziowie: SA – Anna Zdziarska (spr.)

SO (del.) – Jacek Matusik

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 r.

sprawy:1.) K. D. (1)

oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (x 5);

2.) A. S. (1)

oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (x 5), art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 263 § 2 k.k.;

3.) J. J. (1) oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

4.) R. T. oskarżonego o czyn z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt V K 48/13

1. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. S. (1) oraz wyrok w zaskarżonej części wobec oskarżonego K. D. (1) w ten sposób, że:

- uchyla kary łączne pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wobec oskarżonego K. D. (1) w punkcie VI, a wobec oskarżonego A. S. (1) w punkcie XVI;

- kary pozbawienia wolności orzeczone wobec K. D. (1) w punkcie II oraz wobec A. S. (1) w punkcie X podwyższa do lat 2 (dwóch);

- za podstawę skazania i wymiaru kary za czyn przypisany K. D. (1) w punkcie III przyjmuje art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 09.12. 2011 r. w

zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., zaś za czyn przypisany mu w punkcie IV przyjmuje art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 09.12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

- za podstawę skazania i wymiaru kary za czyn przypisany A. S. (1) w punkcie XI przyjmuje art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 09.12.2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., zaś za czyn przypisany mu w punkcie XIV przyjmuje art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym do dnia 9. 12. 2011 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. uchyla zaskarżony wyrok wobec J. J. (1), R. T. oraz w zakresie punktu I wobec K. D. (1), w zakresie punktu IX wobec A. S. (1) i sprawę w tej części przekazuje Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania;

3. utrzymuje w mocy zaskarżony wobec K. D. (1) i A. S. (1) wyrok w pozostałej części;

4. na podst. art. 85 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierza K. D. (1) karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny w kwocie po 10 (dziesięć) złotych, natomiast A. S. (1) karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny w kwocie po 10 (dziesięć) złotych;

5. na podst. art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza K. D. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17.04. 2012 r. do dnia 16.01.2013 r., od dnia 26.05.2013 r. do dnia 17.07.2013 r., od dnia 17.11.2013 r. do dnia 24.02.2014 r. oraz od 19.03.2014 r. do 06.05.2015 r., zaś A. S. (1) od dnia 24.04.2012 r. do dnia 8.07.2013 r. i od dnia 28.07.2013 r. do dnia 22.11.2013 r.

6. zwalnia oskarżonych K. D. (1) i A. S. (1) od kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa;

7. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: M. F., I. S., A. A. oraz A. S. (2) z Kancelarii Adwokackich w W. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym – kwoty zawierają 23 % podatku VAT.

UZASADNIENIE

1) K. D. (1) zosta# oskar#ony o to, #e

I. w nocy z 19/20 marca 2012 r. pomiędzy godziną 23.00 a 1.00 w L., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1), J. J. (1) i R. T. dokonał pobicia M. K., czym naraził w/w pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, w wyniku którego to pobicia M. K. od ciosów kopniaków obutymi stopami zadanych w/w pokrzywdzonemu ze zróżnicowaną siłą od niewielkiej poprzez średnią do znacznej, w szczególności w różne okolice tułowia, przede wszystkim na pograniczu klatki piersiowej i jamy brzusznej oraz okolice głowy doznał obrażeń ciała w postaci: - zasinień i wybroczyn krwawych śródskórnych w obrębie powłok części twarzowej głowy z wylewami krwawymi w tkankach miękkich, - podbiegnięć krwawych w wybroczyn w błonie śluzowej przedsionka jamy ustnej i lewego policzka, - otarcia naskórka w okolicy łuku brwiowego oraz okolicy potyliczno - karkowej, - zasinień i skupisk wybroczyn w okolicy obręczy barkowej, - nikłych zasinień z wybroczynami śródskórnymi na bocznej i przednio-bocznej powierzchni tułowia głównie w rzucie prawego łuku żeberowego oraz w powłokach brzucha głównie w prawym podżebrzu, - złamania trzech żeber po prawej stronie klatki piersiowej, rozległego podbiegnięcia i wylewów krwawych w tkance podskórnej brzucha, - wylewów krwawych w tkankach miękkich grzbietu z rozerwaniem i rozwarstwieniem mięśni grzbietu po stronie lewej, rozległego zasinienia w przyśrodkowej powierzchni prawego ramienia w okolicy dołu pachowego, - niewielkiego zasinienia i otarcia naskórka w okolicy obu kolan oraz na przednich powierzchni obu podudzi, - intensywnych wylewów krwawych w tkance podskórnej i mięśniach prawego podudzia, - złamania obu

kostek prawego podudzia z poprzecznie przebiegającymi szczelinami złamań - obecności krwi w jamie prawego stawu skokowego, - obecności dużej ilości krwi w jamie brzusznej, - rozerwania krezki jelita cienkiego, wylewów krwawych w korzeniu krezki i w przestrzeni pozaotrzewnowej tylnej ściany jamy brzusznej w okolicy przyczepu korzenia krezki, - licznych różnej wielkości rozerwań torebki i mięszu wątroby, w tym rozległego, głębokiego rozerwania ze zmiążdżeniem mięszu w okolicy łoży pęcherzyka żółciowego, - wylewów krwawych w łożu tłuszczowym lewej nerki; które to obrażenia skutkowały wstrząsem krwotocznym i w następstwie skrwawienia się do jamy otrzewnowej z rozerwanej krezki jelita cienkiego, rozerwanej i zmiążdżonej wątroby, doprowadziły i były przyczyną zgonu M. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 17 kwietnia 2012 r. w msc. W. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany, w ten sposób, że otrzymaną w miejscowości D. od A. S. (1) paczkę, z zawartością znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze ok. 104,67 grama brutto, a tym samym posiadając znaczną ilość środków odurzających wbrew przepisom w/wym. ustawy, przewoził samochodem marki R. (...) nr rej. (...) do msc. L., gdzie następnie miał je przekazać niebędącemu konsumentem P. Z., za co miał otrzymać wynagrodzenie

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w nieustalonym dniu stycznia lub lutego 2012 roku w msc. M., woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany o wadze nie mniejszej niż 100 gram w ten sposób, że otrzymaną od A. S. (1) paczkę, z zawartością znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany, a tym samym posiadając znaczną ilość środków odurzających wbrew przepisom w/wym. ustawy, przewoził pojazdem do msc. L., gdzie następnie miał je przekazać niebędącemu konsumentem P. Z., za co miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 2000 złotych ***tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.***

IV. w nieustalonym okresie letnim 2009 roku na przestrzeni 3-4 tygodni w msc. M., woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że dwukrotnie odbierał przygotowane na zlecenie A. S. (1) paczki z zawartością znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 200 gram (po 100 gram w paczce) uprzednio zostawione i ukryte w pomieszczeniach gospodarczych posesji pod adresem (...), a następnie przewoził pojazdem do L., gdzie przekazał je odpłatnie nabywcy nie będącemu konsumentem A. Z., a tym samym posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej wbrew przepisom w/w ustawy w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż ok. 200 gram, za co otrzymał wynagrodzenie w kwocie 1200 złotych,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

V. w okresie 2011-2012 w msc. D. i msc. M., woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu wielokrotnie wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany o wadze łącznej nie mniejszej niż 1000 gram i nie większej niż 1500 gram, w ten sposób, że w odstępach 3-4 tygodniowych odbierał otrzymane od A. S. (1) paczki z zawartością znacznej ilości substancji odurzających w postaci marihuany, a następnie przewoził pojazdem do L., gdzie przekazywał je odpłatnie nabywcy nie będącemu konsumentem P. A. (1), a tym samym posiadał znaczną ilość środków odurzających wbrew przepisom w/wym. ustawy, o wadze łącznej nie mniejszej niż 1000 gram i nie większej niż 1500 gram, przyjmując 40 złotych za 1 gram tego środka,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w okresie od sierpnia do 22 listopada 2011 r. w L. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 19 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (co do którego materiały wyłączono do odrębnego postępowania) uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci 1 kg amfetaminy w ten sposób, że nabył wspólnie z P. Z. i przyjął przekazaną przez A. S. (1) znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 1 kg płacąc A. S. (1) za 1 grama substancji 10 złotych w celu dalszej odsprzedaży z czego wyżej wymienieni działający wspólnie i w porozumieniu: - przekazali łącznie ok. 100 gram tej substancji T. S. Ps. (...) w celu dalszej odsprzedaży, pobierając za gram tego środka 20 złotych; - przekazali łącznie ok. 100 gram tej substancji A. Z. w celu dalszej odsprzedaży pobierając za gram tego środka 20 złotych; - ok. 100 gram P. Z. przyjął dla siebie w celu dalszej odsprzedaży; - zaś pozostałą ilość substancji psychotropowej wyżej wymienieni przechowywali ukrytą (zakopaną w ziemi) na terenie posesji zlokalizowanej pod adresem L. ul. (...) i pobierali regularnie w celu dalszej odsprzedaży, a tym samym posiadali znaczną ilość substancji psychotropowej wbrew przepisom w/wym. ustawy w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż ok. 1 kg,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VII. w dniu 13 marca 2012 r w rejonie stacji paliw F. w msc. C. gm. J., woj. (...) podrobił na dostarczonym przez kuriera dokumencie Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 9 marca 2012r. nr (...) zawartej drogą internetową, pomiędzy (...) sp z o.o. z/s w W., a abonentem M. K. podpis M. K. w ten sposób, że złożył odręcznie podpis w miejscu przeznaczonym na imię i nazwisko abonenta - jako strony umowy - o treści (...),

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

2) **A. S. (1)** został oskarżony o to, że:

VIII. w nocy z 19/20 marca 2012 r. pomiędzy godziną 23.00 a 1.00 w L., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), R. T. i J. J. (1) i dokonał pobicia M. K., czym naraził w/w pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, w wyniku którego to pobicia M. K. od ciosów kopniaków obutymi stopami zadanych w/w pokrzywdzonemu ze zróżnicowaną siłą od niewielkiej poprzez średnią do znacznej, w szczególności w różne okolice tułowia, przede wszystkim na pograniczu klatki piersiowej i jamy brzusznej oraz w okolice głowy doznał obrażeń ciała w postaci: - zasinień i wybroczyn krwawych śródskórnych w obrębie powłok części twarzowej głowy z wylewami krwawymi w tkankach miękkich - podbiegnięć krwawych w wybroczyn w błonie śluzowej przedsionka jamy ustnej i lewego policzka, - otarcia naskórka w okolicy łuku brwiowego oraz okolicy potyliczno - karkowej, - zasinień i skupisk wybroczyn w okolicy obręczy barkowej, - nikłych zasinień z wybroczynami śródskórnymi na bocznej i przednio-bocznej powierzchni tułowia głównie w rzucie prawego łuku żebrowego oraz w powłokach brzucha głównie w prawym podżebrzu, - złamania trzech żeber po prawej stronie klatki piersiowej, rozległego podbiegnięcia i wylewów krwawych w tkance podskórnej brzucha, - wylewów krwawych w tkankach miękkich grzbietu z rozerwaniem i rozwarstwieniem mięśni grzbietu po stronie lewej, rozległego zasinienia w przyśrodkowej powierzchni prawego ramienia w okolicy dołu pachowego, - niewielkiego zasinienia i otarcia naskórka w okolicy obu kolan oraz na przednich powierzchni obu podudzi, - intensywne wylewów krwawych w tkance podskórnej i mięśniach prawego podudzia, - złamania obu kostek prawego podudzia z poprzecznie przebiegającymi szczelinami złamań - obecności krwi w jamie prawego stawu skokowego, - obecności dużej ilości krwi w jamie brzusznej, - rozerwania krezki jelita cienkiego, wylewów krwawych w korzeniu krezki i w przestrzeni pozaotrzewnowej tylnej ściany jamy brzusznej w okolicy przyczepu korzenia krezki, - licznych różnej wielkości rozerwań torebki i mięszu wątroby, w tym rozległego, głębokiego rozerwania ze zmiążdżeniem mięszu w okolicy łoży pęcherzyka żółciowego, - wylewów krwawych w łożu tłuszczowym lewej nerki; które to obrażenia skutkowały wstrząsem krwotocznym i w następstwie skrwawienia się do jamy otrzewnowej z rozerwanej krezki jelita cienkiego, rozerwanej i zmiążdżonej wątroby, doprowadziły i były przyczyną zgonu M. K., przy czym w/w dopuścił się przedmiotowego umyślnego przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu w ciągu 5 lat po odbyciu

ostatniej kary, będąc uprzednio skazany w warunkach art. 64 § 1 kk po odbyciu łącznie, co najmniej roku pozbawienia wolności,

tj. o czyn z art. 158 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

IX. w dniu 17 kwietnia 2012r. w msc. D. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 104,67 grama brutto w ten sposób, że przekazał odpłatnie K. D. (1) paczkę z zawartością znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze ok. 104,67 grama brutto, który miał następnie przekazać środki odurzające nabywcy nie będącemu konsumentem - P. Z., a tym samym posiadał w nieustalonym okresie czasu nie później niż do dnia 17 kwietnia 2012 r. znaczną ilość środków odurzających wbrew przepisom w/wym. ustawy w postaci marihuany o łącznej wadze ok. 104,67 grama brutto, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w nieustalonym dniu stycznia lub lutego 2012r. w msc. M. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia

29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż 100 gram w ten sposób, że przekazał odpłatnie K. D. (1) paczkę z zawartością znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż 100 gram, uprzednio zostawioną i ukrytą w pomieszczeniach gospodarczych posesji pod adresem (...), który to K. D. (1) przekazał środki odurzające nabywcy nie będącemu konsumentem - P. Z., a tym samym posiadał znaczną ilość środków odurzających wbrew przepisom w/wym. ustawy w postaci marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż ok. 100 gram, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XI. w nieustalonym okresie letnim 2009 roku na przestrzeni 3-4 tygodni w msc. M. woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 200 gram w ten sposób, że przebywając w zakładzie karnym telefonicznie zlecił dwukrotnie przekazanie odpłatnie K. D. (1) paczki z zawartością znacznej ilości środków odurzających w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 200 gram (po 100 gram w paczce) uprzednio zostawioną i ukrytą w pomieszczeniach gospodarczych posesji pod adresem (...), który to K. D. (1) przekazał środki odurzające nabywcy nie będącemu konsumentem - A. Z., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. w okresie 2011-2012 r. w msc. D. i msc. M. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu wielokrotnie wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia

29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż 1500 gram w ten sposób, że w odstępach 3-4 tygodniowych przekazywał odpłatnie K. D. (1) paczkę z zawartością znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o wadze każdej paczki nie mniejszej niż 100 gram nie większej niż 200 gram, który to K. D. (1) przekazywał środki odurzające nabywcy nie będącemu konsumentem - P. A. (1), a tym samym posiadał znaczną ilość środków odurzających wbrew przepisom w/wym. ustawy w postaci marihuany o łącznej wadze nie mniejszej niż 1500 gram, przy czym zarzucanego mu czynu

dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k.

XIII. w dniu 24 kwietnia 2012 r. w N., woj. (...) w pomieszczeniach garażowych wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze 294,37 grama netto,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XIV. w nieustalonym okresie czynu nie później niż do dnia 24 kwietnia 2012 w N., woj. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia 82 sztuki ostrej amunicji kaliber 9 mm,

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k.

XV. w okresie od sierpnia 2011r do 22 listopada 2011r w L. woj. (...) wbrew przepisom art. 33 - 35 i art. 37 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci 1 kg amfetaminy w ten sposób, że przekazał odpłatnie K. D. (1) i P. Z. paczkę z zawartością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 1 kg, który to K. D. (1) i P. Z. następnie przekazali środki psychotropowe nabywcom nie będącym konsumentem w tym T. S. i A. Z., a tym samym posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze nie mniejszej niż 1 kg, pobierając od K. D. (1) i P. Z. za 1 grama substancji 10 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 w zb. z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3) **J. J. (1)** został oskarżony o to, że:

XVI. w nocy z 19/20 marca 2012r. pomiędzy godziną 23.00 a 1.00 w L., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), R. T. i A. S. (1) dokonał pobicia M. K., czym naraził w/w pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia w wyniku którego to pobicia M. K. od ciosów i kopniaków obutymi stopami zadanych w/w pokrzywdzonemu ze zróżnicowaną siłą od niewielkiej poprzez średnią do znacznej, w szczególności w różne okolice tułowia, przede wszystkim na pograniczu klatki piersiowej i jamy brzusznej oraz w okolice głowy doznał obrażeń ciała w postaci: - zasinień i wybroczyn krwawych śródskórnych w obrębie powłok części twarzowej głowy z wylewami krwawymi w tkankach miękkich, - podbiegnięć krwawych i wybroczyn w błonie śluzowej przedsionka jamy ustnej i lewego policzka, - otarcia naskórka w okolicy łuku brwiowego oraz okolicy potyliczno - karkowej, - zasinień i skupisk wybroczyn w okolicy obręczy barkowej - nikłych zasinień z wybroczynami śródskórnymi na bocznej i przednio-bocznej powierzchni tułowia głównie w rzucie prawego łuku żebrowego oraz w powłokach brzucha głównie w prawym podżebrzu, - złamania trzech żeber po prawej stronie klatki piersiowej, - rozległego podbiegnięcia i wylewów krwawych w tkance podskórnej brzucha, wylewów krwawych w tkankach miękkich grzbietu z rozerwaniem i rozwarstwieniem mięśni grzbietu po stronie lewej, - rozległego zasinienia na przyśrodkowej powierzchni prawego ramienia w okolicy dołu pachowego - niewielkiego zasinienia i otarcia naskórka w okolicy obu kolan oraz na przednich powierzchniach obu podudzi, - intensywnych wylewów krwawych w tkance podskórnej i mięśniach prawego podudzia, - złamania obu kostek prawego podudzia z poprzecznie przebiegającymi szczelinami złamań, - obecności krwi w jamie prawego stawu skokowego, - obecności dużej ilości krwi w jamie brzusznej, - rozerwania krezki jelita cienkiego, - wylewów krwawych w korzeniu krezki i w przestrzeni pozaotrzewnowej tylnej ściany jamy brzusznej w okolicy przyczepu korzenia krezki - licznych różnej wielkości rozerwania torebki głębokiego rozerwania ze zmiążdżeniem mięszu w okolicy łoża pęcherzyka żółciowego, - wylewów krwawych w łożu tłuszczowym lewej nerki; które to obrażenia skutkowały wstrząsem krwotocznym i w następstwie skrwawienia się do jamy otrzewnowej z rozerwaniem

krezki jelita cienkiego, rozerwanej i zmiążdżonej wątroby, doprowadziły i były przyczyną zgonu M. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany,

tj. o czyn z art. 158 § 1 i § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4) **R. T.** został oskarżony o to, że:

XVII. w nocy z 19/20 marca 2012 r. pomiędzy godziną 23.00, a 1.00 w L., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. D. (1), A. S. (1) i J. J. (1) dokonał pobicia M. K., czym naraził w/w pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, w wyniku którego to pobicia M. K. od ciosów i kopniaków obutymi stopami zadanych w/w pokrzywdzonemu ze zróżnicowaną siłą od niewielkiej poprzez średnią do znacznej, w szczególności w różne okolice tułowia, przede wszystkim na pograniczu klatki piersiowej i jamy brzusznej oraz w okolice głowy doznał obrażeń ciała w postaci: - zasinień i wybroczyn krwawych śródskórnych w obrębie powłok części twarzowej głowy z wylewami krwawymi w tkankach miękkich, - podbiegnięć krwawych i wybroczyn w błonie śluzowej przedsionka jamy ustnej i lewego policzka, - otarcia naskórka w okolicy łuku brwiowego oraz okolicy potyliczno-karkowej, - zasinień i skupisk wybroczyn w okolicy obręczy barkowej, - nikłych zasinień z wybroczynami śródskórnymi na bocznej i przednio-bocznej powierzchni tułowia głównie w rzucie prawego łuku żeberowego oraz w powłokach brzucha głównie w prawym podżebrzu, - złamania trzech żeber po prawej stronie klatki piersiowej, - rozległego podbiegnięcia i wylewów krwawych w tkance podskórnej brzucha, - wylewów krwawych w tkankach miękkich grzbietu z rozerwaniem i rozwarstwieniem mięśni grzbietu po stronie lewej, - rozległego zasinienia na przyśrodkowej powierzchni prawego ramienia w okolicy dołu pachowego, - niewielkiego zasinienia i otarcia naskórka w okolicy obu kolan oraz na przednich powierzchniach obu podudzi, - intensywnych wylewów krwawych w tkance podskórnej i mięśniach prawego podudzia, - złamania obu kostek prawego podudzia z poprzecznie przebiegającymi szczelinami złamań, - obecności krwi w jamie prawego stawu skokowego, - obecności dużej ilości krwi w jamie brzusznej, - rozerwania krezki jelita cienkiego, - wylewów krwawych w korzeniu krezki i w przestrzeni pozaotrzewnowej tylnej ściany jamy brzusznej w okolicy przyczepu korzenia krezki, - licznych różnych wielkości rozerwań torebki i mięszu wątroby, w tym rozległego, głębokiego rozerwania ze zmiążdżeniem mięszu w okolicy łoży pęcherzyka żółciowego, - wylewów krwawych w łożu tłuszczowym lewej nerki, które to obrażenia skutkowały wstrząsem krwotocznym i w następstwie skrwawienia się do jamy otrzewnowej z rozerwanej krezki jelita cienkiego, rozerwanej i zmiążdżonej wątroby, doprowadziły i były przyczyną zgonu M. K. przy czym w/w dopuścił się przedmiotowego umyślnego przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary, będąc uprzednio skazany w warunkach art. 64 § 1 kk po odbyciu łącznie, co najmniej roku pozbawienia wolności,

tj. o czyn z art. 158 § 1 i § 3 k.k. w zb. z art. 64 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 19 grudnia 2014 r.:

I. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu K. D. (1) w pkt. I uznał go za winnego tego, że w nocy z 19/20 marca 2012r. w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wziął udział w pobiciu M. K., w następstwie którego w/w pokrzywdzony poniósł śmierć, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, z mocy art. 158 § 3 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. W ramach czynów zarzucanych oskarżonemu K. D. (1) w pkt. II, III i V uznał go za winnego tego, że w okresie od 2011 roku do 17 kwietnia 2012 r. w różnych miejscowościach na terenie woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ilości około 1200 gram, tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., i za to, z mocy art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku

10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych stawki dziennej.

III. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu K. D. (1) w pkt. IV uznał go za winnego tego, że w lecie 2009 r., w miejscowościach na terenie woj. (...) wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości około 200 gram tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to, z mocy art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 30 (trzydziestu) stawek dziennych w wysokości 10 zł (dziesięciu złotych) stawki dziennej.

IV. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu K. D. (1) w pkt. VI uznał go za winnego tego, że w nieustalonym dniu drugiej połowy 2011 roku w L. woj. (...), wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci około 1 kg amfetaminy tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to , z mocy art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych stawki dziennej.

V. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu K. D. (1) w pkt. VII uznał go za winnego tego, że w dniu 13 marca 2012 r. w C., woj. (...), w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 9 marca 2012r. nr (...) zawartej pomiędzyP. (...) Sp. z o.o. z/s w W. a M. K. w ten sposób, że podpisał w/w umowę imieniem i nazwiskiem (...), tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. i za to, z mocy art. 270 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Na zasadzie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. D. (1) karę łączną 6 (sześciu) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w liczbie 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych w wysokości 10 zł (dziesięciu złotych) stawki dziennej.

VII. Na zasadzie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek od oskarżonego K. D. (1), na rzecz Skarbu Państwa kwoty 28.200 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dwieście złotych) stanowiącej równowartość korzyści osiągniętej z popełnienia przestępstwa.

VIII. Na zasadzie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. D. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 kwietnia 2012r. do dnia 16 stycznia 2013 r.; od dnia 26 maja 2013 r. do dnia 17 lipca 2013 r. od dnia 17 listopada 2013 r. do dnia 24 lutego 2014 r.

IX. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. VIII uznał go za winnego tego, że w nocy z 19/20 marca 2012r. w L., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wziął udział w pobiciu M. K., w następstwie którego w/w pokrzywdzony poniósł śmierć, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary pozbawienia wolności w rozmiarze powyżej 1 roku tj. czynu z art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., i za to, z mocy art. 158 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

X. W ramach czynów zarzucanych oskarżonemu A. S. (1) w pkt. IX, X, XII uznał go za winnego tego, że w okresie lat 2011- do 17 kwietnia 2012r., w różnych miejscowościach na terenie woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilością środków odurzających w postaci marihuany w ilości około 1200 gramów, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary powyżej 6 miesięcy orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, z mocy art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu

karę 1 (jednego) roku 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych stawki dziennej.

XI. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. XI uznał go za winnego tego, że w okresie lata 2009 r. na terenie woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w ilości około 200 gram, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary powyżej 6 miesięcy orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., i za to, z mocy art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 30 (trzydziestu) stawek dziennych w wysokości 10 zł (dziesięciu) stawki dziennej.

XII. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. XIII uznał go za winnego tego, że w dniu 24 kwietnia 2012r. w N., woj. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany w ilości 294,37 grama tj. czynu z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to, z mocy art. 62 ust. 2 w/w ustawy wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIII. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. XIV uznał go za winnego tego, że w nieustalonym okresie czasu do dnia 24 kwietnia 2012r. w N., woj. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał 82 sztuki amunicji kał. 9 mm tj. czynu z art. 263 § 2 k.k., i za to, z mocy art. 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIV. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. XV uznał go za winnego tego, że w nieustalonym dniu drugiej połowy 2011 roku w L., woj. (...), wbrew przepisom art. 33-35 i art. 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci około 1 kg amfetaminy, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, z mocy art. 56 ust. 3 w/w ustawy w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w liczbie 30 (trzydziestu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu złotych) stawki dziennej.

XV. Na zasadzie art. 45 § 1 k.k. orzekł przepadek od oskarżonego A. S. (1), na rzecz Skarbu Państwa, kwoty 28.000 zł (dwadzieścia osiem tysięcy złotych) stanowiącej równowartość korzyści osiągniętych z popełnienia przestępstwa.

XVI. Na zasadzie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. S. (1) karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych w wysokości 10 zł (dziesięciu złotych) stawki dziennej.

XVII. Na zasadzie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. S. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 24 kwietnia 2012 r. do dnia 8 lipca 2013 r. i od dnia 28 lipca 2013 r. do dnia 22 listopada 2013 roku.

XVIII. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu J. J. (1) w pkt. XVI uznał go za winnego tego, że w nocy z 19/20 marca 2012r. w L., woj. (...), nie udzielił pomocy znajdującemu się w położeniu grożącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia M. K. mogąc jej udzielić bez narażenia siebie lub innej osoby na niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu z art. 162 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, z mocy art. 162 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

XIX. Na zasadzie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec J. J. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 kwietnia 2012r. do dnia 24 sierpnia 2013r. uznając orzeczoną karę pozbawienia wolności za odbytą w całości.

XX. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu R. T. w pkt. XVII uznał go za winnego tego, że w nocy z 19/20 marca 2012r. w L., woj. (...), nie udzielił pomocy znajdującemu się w położeniu grożącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia M. K. mogąc jej udzielić bez narażenia siebie lub innej osoby na niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., i w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary pozbawienia wolności w rozmiarze powyżej 1 roku, tj. czynu z art. 162 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to, z mocy art. 162 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

XXI. Na zasadzie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec R. T. kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 sierpnia 2012r. do dnia 30 sierpnia 2013 r.

XXII. Zwolnił oskarżonych: K. D. (1), A. S. (1), J. J. (1) i R. T. od obowiązku uiszczania opłaty i pozostałych kosztów postępowania w sprawie przejął je na rachunek Skarbu Państwa.

XXIII. Zasadził od Skarbu Państwa: na rzecz adw. I. S. - obrońcy oskarżonego J. J. (1), i na rzecz adw. M. F. - obrońcy oskarżonego K. D. (1), kwoty po 2656,80 zł (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem kosztów obrony z urzędu oskarżonych; na rzecz adw. A. S. (2) - obrońcy oskarżonego A. S. (1) kwotę 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) brutto tytułem kosztów obrony z urzędu oskarżonego; a także na rzecz adw. A. A. kwotę 1918,80 zł (tysiąc dziewięćset osiemnaście złotych osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem kosztów obrony z urzędu oskarżonego R. T..

XXIV. Na zasadzie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek, na rzecz Skarbu Państwa, przez zniszczenie, dowodów rzeczowych opisanych w pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 350 akt. Dowody rzeczowe opisane w pkt. 27 i 32 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 351 akt pozostawić w aktach sprawy.

XXV. Na zasadzie art. 231 § 1 k.p.k. złożył do depozytu sądowego dowody rzeczowe opisane w pkt. 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28 wykazu dowodów rzeczowych na kartach 350-351 akt.

XXVI. Na zasadzie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił K. D. (1) dowód rzeczowy opisany w pkt. 2 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 583 akt.

XXVII. Na zasadzie art. 70 ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek, przez zniszczenie, dowodów rzeczowych opisanych w pkt. 11 i 14 wykazu dowodów rzeczowych na k. 728 akt

XXVIII. Na zasadzie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek, na rzecz Skarbu Państwa, dowodu rzeczowego opisanego w pkt. 15 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 728.

XXIX. Na zasadzie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił: A. S. (1) dowody rzeczowe opisane w pkt. 8, 12, 13 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 728, oraz M. O. dowód rzeczowy opisany w pkt. 6 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 2122 akt.

XXX. Dowód rzeczowy opisany w pkt. 12 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 2122 pozostawił w aktach sprawy.

Apelację od powyższego wyroku złożyli obrońcy oskarżonych i prokurator.

Obrońca oskarżonego K. D. (1) na podstawie art. 427 § 1 i 2 oraz art. 438 pkt 3 wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie pkt. I mający wpływ na jego treść, a polegający na:

- przyjęciu, że oskarżony powinien zdawać sobie sprawę, że pokrzywdzony znajduje się w położeniu bezpośrednio zagrażającym zdrowiu lub życiu, podczas gdy pokrzywdzony był pod wyraźnym wpływem alkoholu, tj. miał problem z poruszaniem się i zachowaniem równowagi i nie miał widocznych obrażeń poza rozciętym łukiem brwiowym,
- przyjęciu, że oskarżony wykazał się całkowitą obojętnością co do losu pozostawionego nocą, pobitego, nietrzeźwego mężczyzny, podczas gdy oskarżony zostawił pokrzywdzonego na przystanku autobusowym umożliwiającym dostanie się komunikacją miejską pokrzywdzonemu do domu a ponadto wracając do domu jechał tą drogą gdzie zostawił pokrzywdzonego M. K., aby sprawdzić czy pokrzywdzony nie potrzebuje pomocy,
- przyjęciu, że oskarżony jest silnym, dobrze zbudowanym mężczyzną, mającym świadomość swojej siły, tak więc rodzaj i lokalizacja zadanych ciosów sprawiała, że skutek śmiertelny możliwy był do przewidzenia, podczas gdy oskarżony jest osobą drobnej budowy ciała, nie jest dobrze zbudowanym mężczyzną.

Podnosząc ten zarzut, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o: uchylenie wyroku w odniesieniu do czynu z pkt I i przekazanie sprawy oskarżonego w tej części do ponownego rozpoznania.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych, oświadczając iż koszty w całości ani w części nie zostały poniesione przez oskarżonego.

Obrońca oskarżonego A. S. (1) na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i 438 pkt. 3 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił:

- 1) błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy, który miał wpływ na jego treść, polegające na nieprawidłowym przyjęciu, że oskarżony miał wziąć udział w pobiciu M. K., podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie takich ustaleń;
- 2) na nieprawidłowym przyjęciu, że oskarżony wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany w ilości ok. 1.200 gramów; uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci amfetaminy w ilości ok. 200 gram; posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany w ilości 294,37 grama oraz wprowadzał do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości ok. 1 kg., a także bez wymaganego zezwolenia posiadał 82 sztuk amunicji, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie takich ustaleń.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i 437 § 1 i 2 k.p.k., wniósł:

- 1) o uniewinnienie oskarżonego A. S. (1) od zarzucanych mu czynów; ewentualnie
- 2) o uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy oskarżonego do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego J. J. (1) na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 3 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, iż:

1. pomimo że pokrzywdzony nie miał na zewnątrz widocznych obrażeń, to oskarżony powinien zdawać sobie sprawę, że pokrzywdzony znajduje się w położeniu grożącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
2. pomimo że pokrzywdzony był pod wyraźnym wpływem alkoholu, tj. miał problemy z zachowaniem równowagi i poruszaniem się, oskarżony powinien zdawać sobie sprawę, że pokrzywdzony na skutek pobicia znajduje się w położeniu grożącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;
3. ilość i siła zadanych ciosów, przy uwzględnieniu warunków fizycznych K. D. (1), który zadał niemal wszystkie z tychże ciosów, pozwalały przypuszczać, że oskarżony powinien zdawać sobie sprawę, że pokrzywdzony znajduje się w położeniu grożącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu;

4. oskarżony J. miał wiedzę, że pokrzywdzony pozostawiony został w miejscowości odległej od miejsca zamieszkania.

- co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia winy umyślnej oskarżonego, a co za tym idzie przypisania mu odpowiedzialności z art. 162 § 1 k.k., w sytuacji gdy oskarżony swoją świadomością nie obejmował stanu, w jakim znajdował się pokrzywdzony.

Powołując się na powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Jednocześnie wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm prawem przepisanych, oświadczając, iż koszty te w całości ani w części nie zostały poniesione przez oskarżonego.

Obrońca oskarżonego R. T. na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez przyjęcie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów, w szczególności poprzez uznanie, że zgromadzone i przeprowadzone w sprawie dowody pozwalają na przyjęcie, że oskarżony T. miał świadomość, iż pokrzywdzony M. K. znajduje się w położeniu grożącym bezpośrednio niebezpieczeństwem utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podczas gdy prawidłowa ocena wszystkich dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej, w szczególności z wyjaśnień oskarżonych co do ilości zadawanych ciosów pokrzywdzonemu przez K. D. (1) oraz braku widocznych zewnętrznych obrażeń ciała, prowadzi do wniosku że oskarżony T. nie miał świadomości co do możliwości wystąpienia skutku z art. 162 § 1 k.k.
- wynikiem, czego był błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na przyjęciu przez Sąd meriti, że oskarżony obejmował istniejący stan zagrożenia bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego, co w następstwie doprowadziło do uznania, że jego zachowanie wypełniło znamiona przestępstwa nieudzielenia pomocy, w sytuacji gdy oskarżony swoją świadomością nie obejmował możliwości stanu zagrożenia o jakim mowa w art. 162 § 1 k.k.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu.

Wniósł również o zasądzenie kosztów obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone przez oskarżonego ani w części ani w całości.

Prokurator na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1,3 k.p.k. zarzucił przedmiotowemu wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie pkt. II i X wyroku z dnia 19 grudnia 2014r. sygn. akt V K 48/13, mający wpływy na jego treść, polegający na niewłaściwej ocenie materiału dowodowego i bezpodstawnym przyjęciu, iż zachodzą przesłanki do uznania, iż oskarżony K. D. (1) i A. S. (1) w odniesieniu do zarzuconych im odpowiednio czynów w pkt. II, III i V, IX, X XII działali w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, oraz w krótkich odstępach czasu, a tym samym, iż dopuścili się zarzuconych im odpowiednio czynów w pkt. II, III i V, IX, X, XII w warunkach czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 k.k., czego wyrazem jest pkt. II i X części dyspozytywnej wyroku podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosków, iż zachowanie oskarżonych K. D. (1) i A. S. (1) w pkt. II, III i V, IX, X XII nie są czynem ciągłym, gdyż są to zachowania popełniane w wykorzystaniu sposobności, spowodowane tym samym zamiarem, lecz nie podjętym z góry; zaś odstępy czasu pomiędzy zachowaniami oskarżonych nie spełniają kryteria „krótkiego odstępu czasu” w rozumieniu art. 12 k.k. ,

- obrazę w zakresie pkt. II i X wyroku z dnia 19 grudnia 2014r, sygn. akt V K 48/13 przepisów prawa materialnego, a to: art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani - poprzez wymierzenie oskarżonym K. D. (1) i A. S. (1) na podst. art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani kary w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności to jest kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, w sytuacji, gdy zgodnie z dyspozycją art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w brzmieniu po nowelizacji, obowiązującej w dacie popełnienia czynu tj. 17 kwietnia 2012r. , dolną granicą wymiaru kary za powyższy występki, jest kara 2 lat pozbawienia wolności,
- obrazę w zakresie pkt III, XI wyroku z dnia 19 grudnia 2014r, sygn. akt V K 48/13 przepisów prawa materialnego, a to: art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani i art. 4 §1 k.k., polegającym na wymierzeniu oskarżonym K. D. (1) i A. S. (1) za czyny z pkt III, XI wyroku kar po 10 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy brak zastosowania przez Sąd reguły intertemporalnej z art. 4 §1 kk w podstawach wyroku jak i w uzasadnieniu orzeczenia, rodzi domniemanie, iż Sąd zastosował ustawę nową - obowiązującą w czasie orzekania - a tym samym wymierzona kara w pkt III, XI wyroku z dnia 19 grudnia 2014r, sygn. akt V K 48/13 jest karą poniżej dolnej granicy wymiaru kary za powyższy występki obowiązującej według ustawy w dacie orzekania,
- obrazę w zakresie pkt IV, XIV wyroku z dnia 19 grudnia 2014r. sygn. akt V K 48/13 przepisów prawa materialnego, a to: art. 4 §1 k.k., polegającym na braku powołania w pkt IV i XIV wyroku i w uzasadnieniu orzeczenia art. 4 §1 k.k., co w konsekwencji rodzi domniemanie, iż Sąd orzekający zastosował ustawę nową obowiązującą w czasie orzekania podczas, gdy w czasie popełnienia czynów ujętych w pkt III, XI tj. w okresie nieustalonego dnia drugiej połowy 2011 r. wyroku obowiązywała ustawa względniejsza dla sprawcy,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, poprzez uznanie, że zgromadzone i przeprowadzone w sprawie dowody pozwalają na przyjęcie, że oskarżony R. T. i J. J. (1) swoim zachowaniem wyczerpali znamiona czynu z art. 162 §1 k.k. podczas gdy prawidłowa i wnikliwa ocena całokształtu zebranego materiału dowodowego powinna prowadzić do skazania w/w oskarżonych za zarzucane im w akcie oskarżenia przestępstwo z art. 158 § 1 §3 k.k.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu Warszawa P. w W. V Wydział Karny do ponownego rozpoznania.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacje okazały się zasadne w zakresie czynu z art. 158 § 1 i 3 k.k., co skutkowało uchyleniem tej części zaskarżonego wyroku z powodu obrazę art. 7 i 410 k.pk.

Rację należy przyznać obrońcom czterech oskarżonych, którzy stanęli pod wspólnym zarzutem dokonania czynu z art. 158 § 1 i 3 k.k., iż Sąd I instancji dokonał wybiórczej oceny materiału dowodowego, a szczególnie wyjaśnień K. D. (1), dając prymat tym składanym na pierwszym etapie postępowania. Nie ulega wątpliwości, że wyjaśnienia te nie były konsekwentne w zakresie ról J. J. (1) i R. T., a momentami sprzeczne wewnętrznie, zaś pod koniec postępowania oskarżony odwołał pomówienie zarzucając Policji i Prokuraturze nieuczciwość podczas wykonywania czynności z jego udziałem i wywieranie nacisków (k. 2872 – 2873).

Dowody z wyjaśnień oskarżonych winne być oceniane szczególnie wnikliwie. Nie jest wystarczające stwierdzenie, że K. D. jest osobą prawdomówną w zakresie roli oskarżonego S., ponieważ pozostawali w dobrych relacjach i nie miał motywów, by bezpodstawnie go obciążać. Nie jest pozbawiony logiki fakt podniesiony przez obrońcę A. S. (1), iż K. D. nie znał wcześniej J. J. (1) oraz R. T., a zatem również w złych relacjach nie mógł pozostawać, co nie przeszkodziło mu ich pomówić. Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy nie ustalił kto zadał pozostałe z czterdziestu (według biegłego z zakresu medycyny sądowej) nie nakładających się na siebie urazów.

Co do zasady można zgodzić się ze stanowiskiem sądu meritti, że rolą biegłego nie jest dokonywanie oceny zeznań świadków, choć w niniejszej sprawie dopuszczono ten dowód właśnie na okoliczność rekonstrukcji przebiegu

zdarzenia. Biegły posiada wiedzę specjalną, zdobył informacje na podstawie sekcji zwłok i materiału aktowego. W związku z powyższym nie było podstaw by tej wiedzy nie wykorzystać w celu weryfikacji materiału osobowego (k.3477- 3502).Bezspornym jednak jest, że opinia biegłego podważa wiarygodność oskarżonego K. D. (1), w tej części wyjaśnień, która posłużyła sądowi meritti do oparcia na nich ustaleń faktycznych, albowiem wskazywał na kilka, a nie kilkadziesiąt urazów.

Sąd Odwoławczy ma świadomość tego, że z powodu treści art. 443 k.p.k. Sąd I instancji nie może wydać orzeczenia surowszego wobec K. D. (1) i A. S. (1). Zakaz reformationis in peius dotyczy także ustaleń faktycznych. Sprawę komplikuje fakt, że Prokurator zaskarżył wyrok w całości, ale nie wskazał żadnych wad orzeczenia dotyczących tych dwóch oskarżonych.

Sąd a quo ponownie rozpoznając sprawę winien przeprowadzić i ocenić dowody, które miały istotne znaczenie dla wydanego orzeczenia, tj. przeanalizować wyjaśnienia oskarżonych pod kątem apelacji prokuratora. Oskarżeni J. i T. w samochodzie K. D. znaleźli się przypadkowo, ale uczestniczyli w sprowadzaniu M. K. do samochodu i przewiezieniu go do miejsca pobicia, będącego jednocześnie miejscem pobytu M. O. i co najmniej byli świadkami pobicia, wcześniej zaś byli świadkami telefonicznej informacji jaką otrzymał od swojej znajomej K. D.. Poza tym pozostawili go nocą, w niekompletnej garderobie jak na tę porę roku, bez obuwia, na skraju zagajnika (k.3420).

Zgodzić się należy z poglądem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie wyrażonym w wyroku **z dnia 2014.01.23 I Ka 2019/13** LEX nr 143079, że

dla bytu przestępstwa z art. 158 § 3 k.p.k. nie jest konieczne, aby sprawca w jakikolwiek bezpośredni sposób naruszył netykalność cielesną pokrzywdzonego, natomiast wystarczającym jest, by ów sprawca swoim zachowaniem, np. stworzeniem warunków ułatwiających działania bezpośrednich sprawców, postawą, a nawet samą obecnością wśród osób czynnie występujących przeciwko pokrzywdzonemu - przy braku jednoznacznie wyrażonego nieakceptowania takiego zachowania - zwiększał zagrożenie u pokrzywdzonego i przyczyniał się do wzrostu dysproporcji siły pomiędzy sprawcami pobicia i pokrzywdzonym.

Poza tym niejako dwutorowo należałoby rozważyć na podstawie uzupełniającej opinii biegłego, czy da się wyizolować obrażenia jakich doznał M. K. przez posesję przy ul. (...), uwzględniając ustalony dotychczas na podstawie K. D. (1) stan faktyczny. Może to przyczynić się do przyjęcia trafnej kwalifikacji prawnej wobec wszystkich oskarżonych. Na chwilę obecną nie można jej przesądzać w sposób jednoznaczny, będzie to możliwe po uzupełnieniu postępowania dowodowego.

Jeśli chodzi o czyny zarzucone A. S. (1), polegające na obrocie środkami odurzającymi i psychotropowymi, to zauważyć należy, że Sąd I instancji stanął na wysokości zadania. Trafnie ocenił materiał dowodowy i dokonał prawidłowej subsumpcji zachowania oskarżonego pod normy prawne art. 56 ust. 1 i 3 oraz art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, pomimo, iż na końcowym etapie procesu K. D. (1) wyraźnie zmienił wyjaśnienia twierdząc, że tak naprawdę od innej osoby nabywał narkotyki, lecz wskazał na S., ponieważ nalegali na to policjanci (k. 2872 – 2874).

Słusznie Sąd Okręgowy tę ostatnią wersję odrzucił, gdyż oskarżony nigdy wcześniej nie próbował zmieniać swych wyjaśnień, choć będąc kilkakrotnie przesłuchiwanym miał ku temu sposobność. Ponadto co do osoby „M.”, ilości narkotyków, sposobu komunikacji, nawet w czasie gdy A. S. przebywał w zakładzie karnym zeznawali również inni świadkowie, których sprawę wyłączono do odrębnego prowadzenia: P. Z., A. Z., a z pewnością nie mieli interesu aby również siebie obciążać. I. C. i P. A. (1) nie potwierdzili tych depozycji, niemniej jednak P. A. znał K. D. i przyznał, że został skazany – „sprawa dotyczyła narkotyków” – k. 2870, natomiast co do I. C. (2) został on rozpoznany przez A. Z. jako osoba od której D. brał amfetaminę (k. 2749 -2750, k. 1343 – 1347, k. 2324 – 2325). On też był świadkiem kontaktów telefonicznych K. D. z mężczyzną przebywającym w Zakładzie Karnym w sprawie narkotyków. Na temat „M.” zaopatrującego w narkotyki zeznania złożył P. Z. (k. 2751 – 2752). Wprawdzie informacje pochodziły od K. D., ale zauważyć należy, że nie wiedział on wówczas, że będzie w przyszłości składał zeznania dotyczące A. S.. Poza tym zauważyć należy, że I. C. w swoim postępowaniu dobrowolnie poddał się karze (k. 2750 – k.2751). Dodatkowo na

niekorzyść oskarżonego S. wpływa fakt ujawnienia podczas przeszukania jego osoby kluczyka od garażu, w którym ujawniono marihuanę i amunicję. Wyjaśnienia A. S., że garaż od 2011 r. wynajmował K. D. od ojca oskarżonego T. (k. 1775 – 1776) są naiwne, albowiem K. D. przebywał w zakładzie karnym i podczas jego zatrzymania klucza nie ujawniono (k. 554-556). K. D. w śledztwie podał, że przedmiotowy garaż wynajmował A. S. wyrażając przy tym obiektywizm, gdyż twierdził, że w nim nie był i nie wie co było tam przechowywane.

Sąd Okręgowy odniósł się także do zmienionych wyjaśnień K. D., w których podał tak jak A. S., że w garażu przetrzymywał papierosy bez akcyzy.

Zasadnie zauważył Sąd Okręgowy, że w garażu żadnych papierosów nie ujawniono i policja nie miała wiedzy o tego typu działalności K. D..

Niczego do sprawy nie wnoszą wyjaśnienia R. T., który podał, że garaż wynajmował, ale nie wskaże komu.

Z tych powodów apelację obrońcy A. S. (1) uznano za nie zasługującą na uwzględnienie. Bezprzedmiotowe jest czynienie rozważań przez obrońcę w zakresie istnienia innych użytkowników garażu, skoro nie istnieją na to żadne przekonujące dowody.

Sąd Okręgowy dokonał bowiem prawidłowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, jak też zachowania oskarżonego i zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania doszedł do właściwego wniosku, iż wyżej wymieniony wyczerpał swym zachowaniem znamiona zarzuconych mu czynów.

Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd "braku"), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on być wynikiem nieznamomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 k.p.k.) np. błąd logiczny, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonywającym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, czy oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych.

W przedmiotowej sprawie żadna z tych przyczyn nie zachodzi.

Odnosząc się do apelacji prokuratora stwierdzić należy, że zasadna była w tej części w jakiej zarzucała obrazę art. 4 § 1 k.k. Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawy.

Sąd Apelacyjny w stosunku do K. D. (1) odniesie się poniżej do czynów z art. 56 ust. II, III i IV popełnionych odpowiednio w okresie od 2011 r. do 17.04.2012 r.; w lecie 2009 r.; w drugiej połowie 2011 r. i A. S. (1) w punktach X, XI, i XIV.

Co do czynu ciągłego z punktu II i X czynności sprawcze zostały zakończone w dniu 17.04.2012 r, a zatem należało zastosować ustawę nową, obowiązującą od dnia 02.12. 2011 r.. Ustawa ta przewiduje ustawowe zagrożenie od 2 do 12 lat pozbawienia wolności, tymczasem Sąd Okręgowy orzekł karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na powyższe Sąd Odwoławczy zmieniając zaskarżony wyrok orzekł karę minimalną dwóch lat pozbawienia wolności. Czyn III i XI został popełniony w lecie 2009 r. Sąd I instancji wymierzając karę 10 miesięcy pozbawienia wolności winien był wskazać, że stosuje tekst pierwotny ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Podobnie w zakresie czynów IV i XIV, który miał miejsce w nieustalonym dniu drugiej połowy 2011 r.

Nietrafny okazał się natomiast zarzut obrazę art. 12 k.k. w odniesieniu do czynów z pkt III i XI wyroku. Oskarżeni latem 2009 r. uczestniczyli w obrocie 200 gram amfetaminy (2 razy po 100 gram), a zatem podjęli się dwóch zachowań w krótkim odstępie czasu. Prokurator zakwestionował także „działanie ze z góry powziętym zamiarze”. Sąd

Okręgowy wprawdzie lakonicznie, ale odniósł się do tej kwestii i nie ulega wątpliwości, że było to przestępstwo” na raty” rozciągnięte w czasie. Sąd Najwyższy między innymi w postanowieniu z dnia 2014.05.15 IV KK 8/14 LEX nr 1491137 orzekł: "Z góry powzięty zamiar" w rozumieniu art. 12 k.k. musi być interpretowany w świetle art. 9 § 1 k.k., co oznacza, że sprawca musi sobie uświadamiać w sposób konkretny owe przyszłe zachowania, które mają stanowić czyn ciągły, przynajmniej w tych ich elementach, które mają znaczenie dla przyjęcia realizacji znamion danego typu czynu zabronionego.

Oskarżeni działali na przestrzeni kilku lat, w powtarzalny sposób, zorganizowali sposób dystrybucji narkotyków, a zatem dopuścili się czynów ciągłych opisanych zaskarżonym wyrokiem.

Zważywszy na zmianę wyroku i częściowe uchylenie w zakresie czynu z art. 158 § 1 i 3 k.k. oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania należało na nowo ukształtować karę łączną. Zarówno oskarżony D., jak i S. byli wielokrotnie karani sędownie, brak jest natomiast okoliczności łagodzących po ich stronie. W przypadku K. D. (1) Sąd odwoławczy mógł orzec karę łączną w wymiarze od 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, a wymierzył na zasadzie asperacji 3 lata pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny w kwocie po 10 złotych, natomiast w przypadku A. S. (1) od 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a wymierzył 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny w kwocie po 10 złotych.

W przekonaniu Sądu odwoławczego kary pozbawienia wolności nie rażą nadmierną surowością. Tak ukształtowane kary nie przekraczają swą dolegliwością stopnia winy, a zarazem spełnią swój cel w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

O kosztach procesu Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.

Kwotę wynagrodzenia za obronę pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podstawie § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny, w oparciu o dyspozycję art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.